

Præfatio.

Natura genius (sicuti ab antiquis fuit dictus, vid^{et} Conimbr. in lib: Phys: Q. 5. Art: 4. de distributione Philosophiæ) Aristoteles lib: 1. de Partibus Animal. c. 5. Heraclitum quondam ad eos, qui, cum alloqui eum vellent, quod fortè in casâ furnariâ, caloris gratiâ sedentem viderent, accedere temperarunt, dixisse refert: Amici introite confidenter, quoniam ne huic quidem loco dii desunt immortales. Hæc ille quidem de Igne, vel casâ furnariâ, et nos de vastissimo hoc, undiquaq; oculis nostris subjacente, cæli terraq; ambitu: Ecquid enim in amplissimo hoc mundi theatro datur, quod non immensam, immensi Dei potentiam, infinitam, infiniti Numinis sapientiam, cum pari bonitate consociatam, indice quasi digito demonstret? Sive enim cæli inueamur suspensos fornices, tot luminibus pictos, tot velocissimis gyris raptos, tantâ puritate, celsitudine, insignes; sive, quæ hisce famulantur, aërias varietates, fulgura, tonitrua grandinesq; nimborum item, procellarumq; & turbinum miram vicissitudinem; sive plantarum & animalium genitrices, terram dico & mare cum in exhausto bonorum penu, nobis ob oculos sistamus, & omnia, quæcunq; vel mentis, vel oculorum acies assequi valeat, quid aliud sunt quam certissimi Numinis certissimum testimonium? Hinc si quis in horum causis, principiisq; scrutandis, inveniendis, percipiendisq; suam non frustra collocavit operam, næ mihi ille omne felicitatis punctum tulisse videtur: Hoc enim unicum est, quo à vulgo longis distant passibus sapientes: Hoc siquidem, neq; ea quæ supra se, neq; quæ infra se, neq; quæ ante se sunt, intelligit, sed errabundum opinionibus ad ductum sapientum se applicare cogitur, quorum destitutum adjumentis, & orbacum præsidis vitam stultam, brutam, cæcam viveret, bestiarumq; vitæ simillimam. Quæ cum ita sint, nemo mihi vitio